Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 650 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Op zijn gekozen woonplaats bij**
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 30 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 april 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 29 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 22 april 2026, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

2. De beslissingstermijn voorzien in oud artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 13 oktober 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland (DVZ-dossier, "Eurodac Marked Record") en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 12 oktober 2026 (Documenten, stuk 5, nr. 2). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 20 februari 2029 (Ibid., nr. 9). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 8-9; DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vragen 23 en 27; "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

4. Op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier blijkt dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Zo stelde de bestreden beslissing terecht vast:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Betreffende uw verklaringen dat u astma en allergieën heeft (CGVS, p. 2-3) en de medische documenten die u neerlegt waarin staat dat u de medicatie Seretide wordt verstrekt wegens (klachten van) chronische astma, dat u een ingegroeide teennagel en een cyste aan uw linkerdij heeft en dat u schurft heeft gehad (document 12) en uw verklaringen dat u psychologische problemen heeft (CGVS, p. 3) ter staving waarvan u psychologische attesten neerlegt waarin staat dat u symptomen/klinische elementen vertoont die kenmerkend zijn voor posttraumatische stressstoornis (PTSS) en een anxio-depressief syndroom (document 8) dient er vooreerst te worden opgemerkt dat nergens uit deze attesten blijkt dat u niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Dit erkende u zelf op de Dienst Vreemdelingenzaken ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" d.d. 24/10/2025). Daarenboven werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u vragen niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2-3). Voorts verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden uit het verloop ervan geen problemen worden afgeleid. U bezorgde achteraf, nadat u de notities werden toegestuurd, ook geen opmerkingen op het (verloop van het) persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

5. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen

zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2026, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met bronnen neergelegd door de partijen zoals informatie van help.unhcr.org/greece, rapporten van UNHCR en HRW, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

8. Verzoeker stelt dat hij lijdt aan chronische astma, psychische klachten, PTSS-symptomen, een anxio-depressief symptoom en dat hij medische opvolging nodig heeft. Hij verwijst naar de medische stukken die hij reeds heeft neergelegd. Na een grondige lezing van de stukken die voorliggen, komt de Raad tot het besluit dat verzoeker met zijn betoog geen afbreuk doet aan de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"Uit de informatie die u hebt verstrekt – u verklaarde dat u astma, allergieën en psychologische problemen heeft (CGVS, p. 2-4) –, blijkt daarenboven geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse in verband met uw zelfredzaamheid zou kunnen wijzigen. Het CGVS is immers van oordeel dat uw medische en psychologische problemen, zoals gedocumenteerd in België (u legde medische attesten neer waaruit blijkt dat er u wegens (klachten van) chronische astma Seretide wordt verstrekt, dat u een ingegroeide teennagel en een cyste aan uw linkerdij heeft en dat u schurft heeft gehad (document 12) en psychologische attesten waarin staat dat u symptomen/klinische elementen vertoont die kenmerkend zijn voor post-traumatische stressstoornis (PTSS) en een anxio-depressief syndroom – deze werden specifiek voor het CGVS, met het oog op het toekennen van een internationale beschermingsstatus in België, opgemaakt (zie tussentitel 'suivi et recommandations CGRA-orientées') (document 8, p. 3)), niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat ze aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verlenen, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. Uw schurftprobleem is intussen opgelost. Voor uw astma gebruikt u puffers, waardoor aangenomen kan worden dat deze problematiek onder controle is. Uw ingegroeide teennagel werd hier verzorgd (CGVS, p. 13; p. 17). Ondanks uw medische en psychische problemen slaagt u er, zoals aangehaald, in om in België, waar u slechts een beperkte financiële steun van 280 euro krijgt (CGVS, p. 5), uw plan te trekken: u regelde zelfstandig een woning, u werkt en leert Nederlands. Ook in het verleden in Griekenland, toonde u, zoals hierboven uitgebreid is gebleken, duidelijk initiatief en zelfredzaamheid.

Niets wijst er bovendien op dat de aangehaalde pathologieën een niveau van ernst zouden bereiken die zware zorg en complexe monitoring zouden vereisen die in Griekenland, mits u hiertoe de nodige stappen zet, niet beschikbaar zouden zijn. De behandeling van uw psychische problemen bestaat in België enkel uit gesprekstherapie (CGVS, p. 3), waardoor niet aangenomen kan worden dat dit in Griekenland niet beschikbaar zou zijn."

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft als Palestijn uit Gaza, kan gelet op de voorliggende informatie niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 12 oktober 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

10. De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, zoals ook de commissaris-generaal pertinent vaststelt:

"Vooreerst kan worden opgemerkt dat u verklaarde dat u een Grieks paspoort aanvroeg om Griekenland legaal te kunnen verlaten (CGVS, p. 9). Uit het door u neergelegde aanvraagformulier tot het bekomen van uw Grieks paspoort (document 10) blijkt dat u deze aanvraag op 18 december 2023 – en later nog eens op 17 februari 2024 omdat uw vingerafdrukken bij uw eerste aanvraag niet goed waren afgenomen (CGVS, p. 8; document 10)– indiende. Uit het feit dat u ongeveer 2 maanden na het verkrijgen van uw status en nog geen drie maanden na uw aankomst in Griekenland (Eurodac Search Result d.d. 27/01/2025), reeds stappen ondernam om Griekenland te (kunnen) verlaten en ook uit het feit dat, zoals elders in deze beslissing blijkt, u geen AMKA heeft geregeld en u geen initiatieven heeft genomen om Grieks te leren, kan bezwaarlijk een

oprechte wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Voorts blijkt dat u in Griekenland toegang had tot de (informele) arbeidsmarkt. Zo werkte u in Athene in het zwart in de bouw (CGVS, p. 11). Daar waar u verklaarde dat u bij één werkgever een bemiddelaar moest inschakelen voor u uw volledige salaris kon ontvangen en dat een andere werkgever uw loon nooit uitbetaalde (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 11-12), dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet kan blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming alle van u te verwachten stappen heeft gezet om aan (ander/legaal) werk te geraken. Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat u naar een arbeidsbureau zou gegaan zijn, waar men u gezegd zou hebben dat u naar een plaats moest gaan waar werkgevers [informeel] mensen in dienst namen (CGVS, p. 13) en waar men u elke keer meedeelde dat men u zou bellen maar dat dit nooit gebeurde (CGVS, p. 16). Dat u (vaak) naar een arbeidsbureau zou zijn gegaan, overtuigt echter moeilijk, aangezien u niet eens alle nodige documenten in orde heeft gebracht om een normaal leven in alle legaliteit in Griekenland uit te bouwen. U beschikte immers niet over een AMKA (CGVS, p. 9). U, die wel uw contacten met bijv. Helios kon staven, legde bovendien ook geen documenten neer ter staving van uw inschrijving in een arbeidsbureau. Evenmin kan er uit uw verklaringen blijken dat u zich als werkzoekende inschreef bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid (OAED/DYPA). Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u zich tot organisaties gewend zou hebben die u in uw zoektocht naar werk zouden kunnen helpen: u vermeldde bij uw zoektocht naar steun immers enkel organisaties die helpen bij huisvesting en maaltijden (CGVS, p. 15). Tevens blijkt u geen overtuigende stappen te hebben ondernomen om de Griekse taal – toch een belangrijke voorwaarde om gemakkelijk werk te vinden zoals uw ervaring u ook leerde (CGVS, p. 13) – te leren. U verklaarde in dit verband enkel dat u in Athene overal zocht naar taalonderwijs maar dat dit niet vond omdat u enkel vernam dat dergelijke taalcentra te ver voor u gelegen waren of dat u voor taalcursussen moest betalen (CGVS, p. 14). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Athene verschillende interimkantoren alsook diverse organisaties zijn die begunstigden van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het (kosteloos) aanleren van de Griekse taal (zie administratief dossier). Uit het voorgaande kan dus niet blijken dat u alle redelijke stappen zou hebben ondernomen om aan (legaal) werk te geraken zodoende uw situatie en toegang tot de woningmarkt te verbeteren en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Bijgevolg blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer wel de nodige ernstige stappen zou zetten, u, die in het verleden toegang had tot de arbeidsmarkt en die erkende dat ook andere buitenlanders van Arabische origine in Griekenland een normaal leven konden leiden (CGVS, p. 15), geen of onvoldoende toegang tot de Griekse arbeidsmarkt zou hebben om aldus in uw woon- en andere financiële noden te voorzien.

Hieraan kan toegevoegd worden dat u niet meteen coherente verklaringen aflegde over uw verblijfplaatsen na het verlaten van het opvangcentrum van Mytilini. Zo verklaarde u bij de DVZ enerzijds dat u na uw erkenning naar Athene reisde waar u eerst bij een kennis – ten overstaan van uw psycholoog had u het over een verblijf van zeventien dagen bij een familielid (document 8, p. 7) – en nadien in een gedeelde huurwoning verbleef (DVZ verklaring, vraag 33) en anderzijds, er gevraagd in wat voor huisvesting u het laatst woonde in Griekenland, dat u in Athene in een gedeelde huurwoning verbleef en nadien op straat (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter, gevraagd naar de plaatsen waar u tijdens uw periode in Athene verbleef, dat u er voornamelijk (als dakloze) in verlaten huizen verbleef. Uitgenodigd te vertellen waar u nog kon verblijven, voegde u hieraan toe dat, wanneer u uw loon van uw werk in Griekenland kreeg uitbetaald, u iets huurde (CGVS, p. 11) waarbij u het verblijf bij een kennis dus volledig onbesproken liet. Hoe dan ook blijkt uit uw verklaringen, zelfs al zijn ze niet meteen coherent, dat u, ondanks de vastgestelde moeilijkheden, in Athene als begunstigde van internationale bescherming toegang had tot huisvesting aldaar."

Bovendien stelde de bestreden beslissing terecht verzoekers zelfredzaamheid vast:

"Daarenboven blijkt dat u, ondanks de geschetste psychische moeilijkheden, die volgens het door u neergelegde attest reeds in Gaza hun oorsprong kenden (document 8, p. 3-6), een ondernemende en zelfredzame man bent die in Gaza zijn bachelorsdiploma in de rechten behaalde (CGVS, p. 5; p. 16; DVZ-verklaring, vraag 11), die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (CGVS, p. 14) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden heeft. Zo financierde en maakte u zowel voor als sinds de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen. U deed in Gaza allerhande werk om uw reiskosten te betalen, waarbij u doorzettingsvermogen toonde, aangezien u ongeveer vier jaar nodig had om het benodigde bedrag bijeen te sparen (CGVS, p. 6-7; document 8, p. 6), u regelde een Turks visum en reisde vanuit Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland (documenten 1 en 8; DVZ-verklaring, vragen 32 en 33). Na uw verblijf in het opvangcentrum van Mytilini reisde u naar Athene (CGVS, p. 10) van waar u een vlucht naar België nam (CGVS, p. 7; DVZ-verklaring, vraag 33). U raakte wegwijs in de volgens u ingewikkelde Griekse bureaucratie. U slaagde erin een ADET en een paspoort te regelen, waarvoor u zich tot verschillende diensten moest richten (CGVS, p. 8-9; p. 16).

Tevens bent u in staat om een netwerk uit te bouwen dat u advies en informatie gaf. Zo nam u in Griekenland contact op met een moskee waar u vrijwilligerswerk deed. De Egyptenaren in de moskee hielpen u bij het kopen van een inhalator voor uw astma en bij het bekostigen van uw reis vanuit Griekenland naar België. Via een Syriër en een andere Arabier kwam u te weten hoe u zich kon informeren naar de voortgang van de afgifte van uw verblijfsdocumenten. U vond een organisatie nabij het Victoria Station die maaltijden voorzag, waar u uw batterij kon opladen en waar u toegang had tot internet om met uw familie te spreken. Via een Palestijn kon u een inhalator aanschaffen. Toen een werkgever u niet wilde betalen, waarbij hij een list probeerde te gebruiken door u een in het Grieks opgesteld document te laten ondertekenen, slaagde u erin via een Grieks sprekende tussenpersoon het verschuldigde bedrag te krijgen, hetgeen duidelijk aantoont dat u initiatiefrijk, bij de pinken en zelfredzaam bent (CGVS, p. 6-7; p. 9; p. 11-12; p. 14-15). Uw assertiviteit blijkt ook uit het feit dat u duidelijk kon maken aan een werkgever, die aan uw kleding trok en die u grof toesprak, dat u zijn gedrag niet pikte en dat u niet langer voor hem wilde werken. Hetzelfde blijkt uit het feit dat u een homoseksuele man, bij wie u twee dagen inwoonde en die u op ongepaste wijze had aangeraakt, diets kon maken dat zijn gedrag ongepast was, waarop hij zijn excuses aanbood (CGVS, p. 12-13; p. 16). U deed zelf uw was in een wasserette (CGVS, p. 13). Voorts werkt u in België, waardoor u zelfs geld naar uw familie kan opsturen (DVZ-verklaring, vraag 30; document 8, p. 9; CGVS, p. 5). In België slaagde u erin zelfstandig huisvesting te regelen en leert u Nederlands (CGVS, p. 5). Gelet op het voorgaande blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zal kunnen leggen en er niet opnieuw een netwerk zal kunnen uitbouwen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden."

De bestreden beslissing zette verder pertinent uiteen:

"Voorts blijkt u, ondanks de aangehaalde moeilijkheden, in het verleden in Griekenland toegang gehad te hebben tot de beschikbare gezondheidszorg. Hoewel u verklaarde dat u zich ter verzorging van uw teen in het ziekenhuis Evangelismos in Athene aanbood maar er u door een beveiligingsmedewerker gevraagd werd om het ziekenhuis te verlaten – nergens uit uw verklaringen blijkt dat u deze behandeling, voor zoverre die onheus zou geweest zijn, bij de bevoegde instanties aangeklaagd zou hebben –, begaf u zich samen met een kennis uit een moskee naar een ander ziekenhuis waar u op consultatie bij een arts kon gaan die u vertelde hoe u uw teennagel moest knippen en die u medicijnen voorschreef (CGVS, p. 13-14). Gezien uw verklaringen dat u wel op consultatie kon gaan voor de medische problemen aan uw teen komt het niet meteen aannemelijk over dat u zich in Griekenland bij een ziekenhuis aangeboden zou hebben om voor uw astma een inhalator te verkrijgen maar dat deze u niet zou zijn voorgeschreven (CGVS, p. 14). U had hoe dan ook toegang tot de benodigde inhalatoren. Een Palestijn die u niet kende en de Egyptenaren in de moskee hielpen u bij het verkrijgen van inhalatoren (CGVS, p. 6-7; p. 14). Voor de volledigheid kan er nog op gewezen worden dat er in Athene ook diverse organisaties zijn die (gratis) medische/psycho-sociale hulp aan vluchtelingen verstrekken (zie administratief dossier)."

"Tot slot verklaarde u dat u in Griekenland een keer naar de politie ging om klacht in te dienen tegen een eigenares die u uit de accommodatie waar u en andere mannen verbleven had gezet. Uit uw verklaringen kan echter niet blijken dat de politie haar werk niet naar behoren zou hebben uitgevoerd. Zo stonden zij u te woord, werden er u bewijzen van uw relaas gevraagd en vertelden zij u dat zij voor u niets konden ondernemen omdat u geen huurovereenkomst of bewijsstukken – u had reeds officieus huur betaald maar kon dit niet aantonen – kon neerleggen (CGVS, p. 12-13). Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (zoals in dit geval gebrek aan bewijs) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen.

Betreffende uw verklaring dat u door één werkgever niet werd uitbetaald, blijkt dat u in Griekenland geen stappen heeft gezet om dit aan te klagen. U deed dit naar eigen zeggen niet omdat u vreesde door een klacht problemen te zullen krijgen en omdat de klacht tegen de vrouw die u op straat had gezet had ingediend geen concreet resultaat had gehad (CGVS, p. 12). Hierboven is echter reeds gebleken dat het gebrek aan resultaat niet meteen te wijten was aan de werking van de politie, maar eerder aan het feit dat u niet kon bewijzen dat u reeds huur betaald had, waardoor uw rechtvaardiging om naar aanleiding van deze eenmalige uitbuiting door een werkgever geen klacht in te dienen niet volstaat. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er bovendien precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien u de bevoegde autoriteiten niet op de hoogte brengt van illegale praktijken, kunnen ze hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Hetzelfde geldt overigens voor de overige problemen waarvan u gewag maakte, met name dat u in Griekenland op een dag aan een wasserette werd aangevallen door een dronken man en u van hem kon ontsnappen zonder dat u gewond raakte (CGVS, p. 13) en dat een homoseksuele man bij wie u onderdak had gevonden u ongepast aanraakte (CGVS, p. 16) waarvan u ter staving tekstberichten tussen u en de man neerlegde (document 7). Uit niets

blijkt immers dat u, die in Griekenland nooit problemen kende met de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 16), indien u hiertoe de nodige stappen zou gezet hebben, of bij een herhaling van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Griekenland zou zetten, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming van de in Griekenland aanwezige (hogere) autoriteiten. Bovendien moet de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat."

Uit bovenstaande vaststellingen kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

11. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

12. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	S. VAN CAMP